

De Tao van Dienstbaarheid

In de oude wereld geloofden mensen
dat succes betekende:
hoger komen,
meer krijgen,
meer bezitten
en belangrijker worden dan anderen.

Dus vroegen zij voortdurend:

"Wat levert het mij op?"
"Wat krijg ik ervoor terug?"
"Hoe word ik groter?"

Maar hoe meer zij alleen voor zichzelf leefden,
hoe leger hun hart werd.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Wat is ware dienstbaarheid?"

De meester nam hem mee
naar een oude brug over een rivier.

Dag en nacht liepen mensen eroverheen:
handelaren,
kinderen,
reizigers
en armen.

Niemand bedankte de brug.
Toch bleef zij dragen.

"Waarom stort de brug niet in onder zoveel gewicht?" vroeg de leerling.

De meester glimlachte zacht.

"Omdat haar kracht ligt
in wat zij verbindt."

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen
die voortdurend probeerden:
erkenning te krijgen,
belangrijk gevonden te worden,

en bewondering te verzamelen.

Maar hij zag ook een oude vrouw
die stil soep uitdeelde aan hongerigen.

Niemand kende haar naam.
Toch bracht zij rust waar zij kwam.

"Waarom voelt haar aanwezigheid zo licht?" vroeg de leerling.

De meester keek naar haar zachte ogen.

"Omdat echte dienstbaarheid
niet voortkomt uit ego..."

Hij wees naar de dampende kommen soep.

"...maar uit verbondenheid met het geheel."

De leerling werd stil.

"Maar meester... betekent dienstbaarheid
dat een mens zichzelf moet wegcijferen?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"De wijze mens offert zichzelf niet op
uit schuld of zwakte."

Hij keek naar een rivier
die alles voedde
zonder zichzelf te verliezen.

"Ware dienstbaarheid ontstaat
wanneer een mens begrijpt
dat hij deel is van iets groters dan zichzelf."

De wind streek zacht door de straat.

Toen sprak de meester:

"Wie alleen leeft om te nemen,
zal altijd tekort ervaren."

Hij keek naar de brug boven het stromende water.

"Maar wie leert bijdragen aan het leven van anderen,

ontdekt een rijkdom
die niet gemeten kan worden in bezit of status."

De leerling keek zwijgend naar de rivier.

En voor het eerst begreep hij:

dat dienstbaarheid geen verlies is...

maar een vorm van bewustzijn
waarin 'ik' langzaam verandert in 'ons'.

